Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
M. SZPUNAR
представено на 16 юли 2015 година [1]

Дело C-319/14

B&S Global Transit Center BV
срещу
Staatssecretaris van Financiën(Преюдициално запитване,

отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия)

„Преюдициално запитване — Митнически кодекс на Общността — Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Членове 203 и 204 — Режим на външен транзит — Възникване на митническо задължение — Отклонение от митнически надзор — Неизпълнение на задължение — Пропуск да се завърши режим на външен транзит — Извеждане на стоки под режима извън митническата територия на Европейския съюз“

1. Съдът вече няколко пъти е разглеждал въпроса за възникване на митническо задължение поради неизпълнение на задълженията, произтичащи от ползването на митническия режим на външен транзит, но случай като този по настоящото дело представлява прецедент. Следователно Съдът ще има възможността да внесе по-нататъшни уточнения в практиката си в тази област.

Правна уредба

2. Правната уредба по настоящото дело включва разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността [2], изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 г. (наричан по-нататък „Митническият кодекс“), както и на Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 [3], изменен с Регламент (ЕО) № 214/2007 на Комисията от 28 февруари 2007 г. (наричан по-нататък „Регламентът за прилагане“), в редакциите им, приложими до 30 юни 2008 г. [4].

1 — Език на оригиналния текст: френски.

2 — ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58.

3 — ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3.

4 — Това са редакциите, приложими за фактите в главното производство. Доколкото някои оспорвани в главното производство решения са приети след 30 юни 2008 г., в акта за преюдициално запитване се загатва, че по-късната спрямо тази дата редакция на Регламента за прилагане също може да бъде взета предвид от националните юрисдикции. Във всички случаи разликите между тези редакции, що се отнася до релевантните за настоящото дело разпоредби, са само във формулировката (вж. също бележка под линия 5).

3. Член 37, член 91, параграф 1, буква а), член 92, член 203, параграф 1 и член 204, параграф 1, буква а) от Митническия кодекс гласят:

„Член 37

1. От момента на въвеждането на митническата територия на Общността стоките са под митнически надзор. Те могат да бъдат обект на митнически контрол в съответствие с действащите разпоредби.

2. Стоките остават под митнически надзор до определяне на митническия им статут, като при необщностните стоки и без да се засяга член 82, параграф 1, те остават под митнически надзор до промяна на техния митнически статут или до въвеждането им в свободна зона или в свободен склад, или до реекспортирането им или унищожаването им, съгласно член 182.

[…]

Член 91

1. Режимът външен транзит разрешава превоз от едно до друго място на митническата територия на Общността на:

а) необщностни стоки, без да бъдат облагани с вносни сборове и други такси и без да подлежат на мерките на търговската политика;

[…]

Член 92

1. Режимът външен транзит приключва, а задълженията на титуляра са изпълнени, когато стоките, поставени под тази процедура[,] и изискваните документи[…] се представят в митническата служба по направление в съответствие с разпоредбите за въпросния режим.

2. Митническите органи освобождават режима, когато са в състояние да установят, на основание сравнение на данните, с които разполага митническа служба по изпращане[,] с тези, с които разполага митническата служба по направление, че режимът е приключил правомерно.

[…]

Член 203

1. Вносно митническо задължение възниква при:

— отклонение от митнически надзор на стоки, подлежащи на облагане с вносни сборове.

[…]

Член 204

1. Вносно митническо задължение възниква в случаи, различни от посочените в чл. 203, при:

а) неизпълнение на някое от задълженията, произтичащи по отношение на стоки, подлежащи на облагане с вносни сборове при временното складиране или ползването на митническия режим, под който те са поставени; […]

[…]

освен когато се установи, че нередностите нямат [реални последици за] правилното функциониране на временното складиране или съответния митнически режим.

[…]“.

4. Член 361, параграф 1, член 363, член 365, параграфи 1, 2 и 3, член 859, точка 6 и член 860 от Регламента за прилагане гласят:

„Член 361

1. Стоките и копия № 4 и № 5 на транзитната декларация се представят в митническата служба по направление.

[…]

Член 363

Митническите органи на държавата членка по направление връщат незабавно, но най-късно в рамките на един месец след датата на приключване на процедурата, копие № 5 на транзитната декларация на митническите органи на отправната държава членка.

[…]

Член 365

1. Когато копие № 5 на транзитната декларация не се върне на митническите органи на отправната държава членка в срок от два месеца от датата на приемане на декларацията, тези органи известяват титуляра и изискват от него да представи доказателство за приключване на процедурата.

[…]

2. Доказателството, посочено в параграф 1, което удовлетворява при представяне митническите органи, е документ[,] утвърден от митническите органи на държавата членка по направление, посочващ точно стоките и изрично съобщаващ за представянето им в митническата служба по направление, или когато се прилага член 406, съответно представянето им на одобрения получател.

3. Митническият режим на вътрешен транзит се счита за приключен, когато титулярът представи задоволителен за митническите органи митнически документ, издаден от трета страна, по силата на който стоките се подставят под признат митнически режим, или копие или фотокопие от такъв документ, установяващ идентичността на стоките. Представени копия или фотокопия следва да са нотариално заверени за оригинални документи, или заверени като такива от други официални власти на заинтересованите трети страни или от органи на някой

държава членка[5].

[…]

Член 859

Следните пропуски не оказват [реални последици за] правилното функциониране на временното складиране или [на] съответния митнически режим в смисъла на член 204, параграф 1 от Кодекса, при условие че:

— не представляват опит за [отклонение] на стоките от митнически [надзор],

— не предполагат явна небрежност от страна на заинтересован[ото] лице, и

— всички формалности, необходими за регулиране на положението на стоките се извършат впоследствие:

[…]

6) За стоки на временно складиране или поставени под митнически режим, извеждането на тези стоки от митническата територия на Общността […] без изпълнение на необходимите формалности;

[…]

Член 860

Митническите служби приемат, че според член 204, параграф 1 от Кодекса е възникнало митническото задължение, освен ако лицето, което би било митнически задължено, докаже, че са изпълнени условията, посочени в член 859“.

5 — Тази редакция на член 365 от Регламента за прилагане е била в сила до 30 юни 2009 г. Наред с нея, считано от 1 юли 2008 г., се прилага новата редакция на член 366 от него, произтичаща от Регламент (ЕО) № 1192/2008 на Комисията от 17 ноември 2008 година за изменение на Регламент № 2454/93 (ОВ L 329, стр. 1); посоченият член 366 гласи:

„1. Доказателството за това, че режимът е завършил в посочените в декларацията срокове може да бъде представено от отговорното лице по задоволителен за митническите органи начин, под формата на заверен документ от митническите органи на държавата членка на получаване, в който се идентифицират съответните стоки и се посочва, че те са представени в получаващото митническо учреждение, или, когато се прилага член 406 — пред одобрения получател.

2. Счита се също така, че режимът общностен транзит е завършен, ако отговорното лице представи по задоволителен за митническите органи начин един от следните документи:

а) митнически документ за определяне на митническо направление на стоките, издаден в трета страна;

б) документ, издаден в трета страна, заверен от митническите органи на тази страна, който удостоверява, че стоките се считат за намиращи се в свободно обращение в съответната трета страна.

3. Посочените в параграф 2 документи могат да бъдат заменени с копия или фотокопия, които са заверени като верни с оригинала от органа, заверил оригиналните документи, органите на съответните трети страни или органите на някоя от държавите членки“.

Припокриването на периодите на прилагане вероятно се дължи на грешка в определянето на различните дати на влизане в сила на измененията на Регламента за прилагане на Регламент № 1192/2008.

Фактите в основата на спора в главното производство, производството и преюдициалните въпроси

5. B&S Global Transit Center BV, учредено по нидерландското право дружество, е доставчик на логистични услуги. На 2 юли 2006 г., на 13 август и на 18 декември 2007 г. то подава декларации за поставяне на стоки (хранителни продукти) под митнически режим на външен транзит в Общността. Като отправна митническа служба в тази декларация е посочена службата в Моердейк (Нидерландия), а като митнически служби по направление съответно са посочени тези в Бремерхавен (Германия), Антверпен (Белгия) и Бремерхавен.

6. Митническите органи от отправната митническа служба изпращат на жалбоподателя в главното производство писма от 4 август 2006 г., 26 септември 2007 г. и 24 януари 2008 г., с които го уведомяват, че не са получили обратно копие от декларацията и го канят да представи доказателства, че митническият режим е надлежно приключен. В отговор жалбоподателят в главното производство представя търговски документи като товарителни записи („bills of lading“), издадени от превозвача, но не представя нито един митнически документ. Затова митническите органи изпращат до митническите служби по направление уведомления за разследване съгласно член 366 от Регламента за прилагане. Последните митнически служби посочват в отговор, че при тях не са представяни нито стоките, нито съпътстващите ги документи.

7. Като приемат, че представените от жалбоподателя в главното производство документи не са доказателство за приключване на митническия режим за транзит и че следователно съгласно член 203 от Митническия кодекс е възникнало митническо задължение, нидерландските митнически органи изпращат на жалбоподателя в главното производство постановления за принудително събиране на митнически задължения от 24 май 2007 г., 1 юли и 4 ноември 2008 г. В производството по обжалване по административен ред жалбоподателят в главното производство представя обратни разписки за получаването на съответните стоки, издадени от техните получатели, а именно Силите за сигурност на Организацията на обединените нации (ООН) в Абиджан (Кот д'Ивоар), Въоръжените сили на Организацията на Северноатлантическия договор (НАТО) в Кабул (Афганистан) и Силите за сигурност на ООН в Порт-о-Пренс (Хаити). Тъй като не намират за задоволителни тези нови документи, митническите органи потвърждават посочените постановления.

8. След като жалбоподателят в главното производство обжалва постановленията пред Rechtbank te Haarlem, последният съд отменя актовете на митническите органи, като приема, че пропуските, за които е упрекван жалбоподателят в главното производство, попадат в обхвата на член 204 от Митническия кодекс във връзка с член 859, точка 6 от Регламента за прилагане и че поради това вследствие на тях не е възникнало митническо задължение. След последвалата отмяна на това съдебно решение от въззивната инстанция Gerechtshof te Amsterdam жалбоподателят в главното производство подава касационна жалба пред запитващата юрисдикция.

9. При тези обстоятелства Hoge Raad der Nederlanden решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Следва ли членове 203 и 204 от Митническия кодекс във връзка с член 859 (и по-специално точка 6) от Регламента за прилагане да се тълкуват в смисъл, че в случаите, в които режимът [на транзит] не е приключил, но въпреки това са били представени документи, доказващи, че съответните стоки са били изведени от митническата територия на Европейския съюз, обстоятелството, че посоченият режим не е приключил, не води до възникване на вносно митническо задължение на основание на отклоняването на стоките

от митнически надзор по смисъла на член 203 от Митническия кодекс, но по принцип води до пораждане на митническо задължение на основание на член 204 от посочения кодекс?

2) Следва ли член 859, точка 6 от Регламента за прилагане да се тълкува в смисъл, че тази разпоредба се отнася единствено до неизпълнението на (едно от) задълженията във връзка с (ре)експорта на стоки, предвидени в членове 182 и 183 от Митническия кодекс? Или частта от изречението „без изпълнение на необходимите формалности“ следва да се тълкува в смисъл, че „необходимите формалности“ включват и тези, които следва да бъдат изпълнени преди (ре)експорта, за да приключи митническият режим, под който са поставени съответните стоки?

3) При утвърдителен отговор на последния въпрос, следва ли член 859, встъпителна част и трето тире от Регламента за прилагане да се тълкува в смисъл, че неизпълнението на посочените във въпрос 2 по-горе митнически формалности не е пречка в случай като настоящия — в който с конкретни документи е доказано, че стоките са изведени от митническата територия на Европейския съюз, след като са превозени в рамките на Съюза — да се приеме, че е изпълнено изискването „всички формалности, необходими за регулиране на положението на стоките [да] се извършат впоследствие?“.

10. Преюдициалното запитване постъпва в секретариата на Съда на 3 юли 2014 г. Жалбоподателят в главното производство, италианското и нидерландското правителство, както и Европейската комисия подават писмени становища. Представители на жалбоподателя в главното производство, на нидерландското правителство и на Комисията се явяват в съдебното заседание, състояло се на 20 май 2015 г.

Анализ

11. На преюдициалните въпроси следва да се отговори в реда, по който са поставени. В самото начало искам да отбележа, че предвид отговора, който предлагам Съдът да даде на първия преюдициален въпрос, ще разгледам втория и третия въпрос само при условията на евентуалност.

По първия преюдициален въпрос

12. Съгласно самия текст на член 204, параграф 1 от Митническия кодекс той се прилага „в случаи, различни от посочените в чл. 203“ от този кодекс. Ето защо най-напред следва да се отговори на въпроса дали е приложим член 203 от Митническия кодекс, за да се разгледа след това евентуалната приложимост на член 204 от същия кодекс [6].

13. Следователно с първия си преюдициален въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали член 203 от Митническия кодекс следва да се тълкува в смисъл, че съгласно този член се поражда митническо задължение поради отклоняване от митнически надзор, когато стока под митнически режим на външен транзит в Общността напусне митническата територия на Съюза, без да бъде представена пред митническата служба по направление на този транзит и без титулярят на режима да може да представи издадените от трета държава митнически документи, посочени в член 365, параграф 3 от Регламента за прилагане.

6 — В този смисъл вж. по-специално решения Hamann International (C-337/01, EU:C:2004:90, т. 28—30) и X (C-480/12, EU:C:2014:329, т. 31—33).

Предварителна бележка

14. Предварително следва да се обърне внимание на това, че запитващата юрисдикция видимо изхожда от предпоставката, че режимът на транзит в главното производство не е приключил, тъй като, от една страна, е безспорно, че стоките не са били представени на различните митнически служби по направление, и от друга страна, не може да се приеме, че представените от жалбоподателя в главното производство документи, по-специално обратните разписки, издадени от получателите на стоките, а именно силите на ООН и НАТО, отговарят на изискванията по член 365, параграф 3 от Регламента за прилагане.

15. Тази констатация ми изглежда правилна по-специално що се отнася до значението на посочените по-горе обратни разписки. Всъщност член 365, параграф 3 от Регламента за прилагане е мярка за смекчаване на митническия режим за транзит, която позволява да се приеме, че режимът е приключил, когато няма доказателства, издадени от държавите членки, а се представят документи, удостоверяващи извеждането на стоките от митническата територия на Съюза. Пристигането на стоките в трета държава обаче трябва да бъде удостоверено от митническите органи на тази държава. По този начин надзорът на митническите органи на третата държава в известна степен замества надзора, упражняван от митническите органи на държавите членки.

16. Член 365, параграф 3 от Регламента за прилагане в този случай е пределно ясен: само документите, издадени от митническите органи на третата държава, позволяват да се приеме, че режимът за транзит е приключил, като се изключват всякакви други документи. Новата редакция на тази разпоредба в новия член 366, параграф 2 от Регламента за прилагане [7] не променя това правило, тъй като продължава да се изисква участието на митническите органи на третата държава при издаването на документите, които служат като доказателства за завършване на транзитния режим. Това стриктно тълкуване се потвърждава от „Наръчник „Транзит“ на Комисията [8], съгласно който „[к]ато такова алтернативно доказателство могат да се представят само издадени в някоя трета страна митнически документи или данни (например митническа декларация, с която стоките са поставени под даден митнически режим), въз основа на които отправното митническо учреждение може да установи, че действително се касае за съответните стоки и че те са напуснали, поради горното, митническата територия на страните по договора/Общността“ [9]. Това е израз на известно доверие към актовете на чуждите митнически органи, които могат да проверят и удостоверят по задоволителен начин стоките, тяхната цялост (включително що се отнася до опаковките и пломбите) и съответствието им с митническите документи на държавите членки.

17. Жалбоподателят в главното производство изглежда твърди в писменото си становище, че пропуските във функционирането на митническите органи в страните по направление са позволили въвеждането на разглежданите стоки на тяхна територия без митнически контрол и че по тази причина документите, съставени от получилите тези пратки международни сили, трябвало да се приемат също като доказателства, дори на по-силно основание от митническите документи. Дори да се предположи обаче, че това е така, член 365, параграф 3 от Регламента за прилагане не позволява да се приемат като доказателство за завършване на транзитния режим, равностойно на митническите документи от третата държава, документите, изготвени от

7 — Вж. бележка под линия 5.

8 — Документът TAXUD/801/2004 е достъпен на уеб сайта на Комисията на всички официални езици. Този наръчник има за цел да гарантира еднаквото прилагане на митническата уредба в целия Европейски съюз.

9 — Точка 3.4.2.2, втора алинея от „Наръчник „Транзит“ (стр. 282).

получателя на стоките, дори и той да е официална структура, каквито са международните въоръжени сили [10]. Привилегиите и имунитетите, с които обичайно се ползват тези сили, също не могат да променят тази констатация, тъй като митническата привилегия позволява да се внасят стоки, освободени от мита, но не и без знанието на митническите органи.

18. Трябва също да се отхвърли изложеният в съдебното заседание довод на жалбоподателя в главното производство, че въпросните стоки действително са били представени на митническите служби по направление, които са пропуснали да ги регистрират или да издадат необходимите документи. Всъщност жалбоподателят в главното производство е лице, което извършва съответната дейност по занятие и от което може да се изисква по-голяма грижа. Затова той е бил длъжен да следи за спазването на всички необходими формалности, които отлично познава. Във всички случаи в главното производство националните юрисдикции приемат за установено, че стоките не са били представени на митническите служби по направление.

19. Следователно запитващата юрисдикция правилно счита, че представените от жалбоподателя в главното производство документи не са достатъчни, за да се докаже, че транзитният режим е приключил [11].

Тълкуване на член 203 от Митническия кодекс

20. Сега следва да си поставим въпроса дали извеждането на стоките под режим на транзит от митническата територия на Съюза при условията по спора в главното производство представлява отклонение от митнически надзор по смисъла на член 203 от Митническия кодекс.

21. Митническият кодекс не определя понятието „отклонение от митнически надзор“ (на нидерландски език „onttrekking aan het douanetoezicht“ и на френски език „soustraction à la surveillance douanière“). За сметка на това в член 4, точка 13 от него е определено понятието „митнически надзор“ (на нидерландски език „toezicht van de douaneautoriteiten“ и на френски език „surveillance des autorités douanières“), което трябва да се разбира като „съвкупността от действията на митническите органи с цел осигуряване спазването на митническото законодателство, както и в определени случаи спазването на други разпоредби, приложими за стоки под митнически надзор“. Това понятие, използвано само няколко пъти в Регламента за прилагане, според мен трябва да се счита за равностойно на понятието „douanetoezicht“ на нидерландски език и „surveillance douanière“ на френски език (на български „митнически надзор“).

22. Поради това Съдът има задачата да определи конкретно понятието „отклонение от митнически надзор“. Съгласно вече установената формулировка това понятие трябва да се разбира като включващо всяко действие или бездействие, в резултат от което се възпрепятстват, макар и само временно, достъпът на компетентния митнически орган до стоката под митнически надзор и упражняването на предвидения в член 37, параграф 1 от Митническия кодекс контрол [12]. Следователно трябва да се прецени дали фактите в главното производство попадат в обхвата на това определение.

10 — Би било различно само ако тези сили имат за задача да заместват митническите органи на държавата по направление. В тези случаи обаче те биха действали именно като митнически органи, а не като получатели на стоките.

11 — По отправен в съдебното заседание въпрос в това отношение Комисията също потвърждава, че според нея разглежданият в главното производство режим за транзит не е приключил.

12 — Вж. по-специално решения D. Wandel (C-66/99, EU:C:2001:69, т. 47) и X (C-480/12, EU:C:2014:329, т. 34).

23. Макар да е вярно, че в решение[13] Съдът изглежда приема за очевиден факта, че непредставянето на стоките под транзитен режим на митническата служба по направление поражда митническо задължение съгласно член 203 от Митническия кодекс[14], все пак това дело се отнася до изчезнали стоки, с които не става известно какво се е случило. Според мен е важно да се прецени дали същият извод трябва да се прилага за стоки, които вероятно са напуснали митническата територия на Съюза, да се развият по-обширно разсъжденията в това отношение и да се провери дали по-новата съдебна практика внася нови елементи.

24. Съгласно член 37, параграф 1 от Митническия кодекс „от момента на въвеждането на митническата територия на Съюза стоките са под митнически надзор […] и могат да бъдат обект на митнически контрол“. Съгласно определението в член 4, точка 14 от Митническия кодекс този контрол има за цел „осигуряване на правилното прилагане на митническите правила и други нормативни документи, уреждащи влизането, напускането, транзита, трансфера и крайната употреба на стоки“ под митнически надзор. Целта на тази разпоредба — да осигурява правилното прилагане на правната уредба — е същата като посочената в определението за „митнически надзор“, посочено в точка 21 от настоящото заключение. Следователно, макар този контрол да може да се осъществява във всеки момент, митническият надзор все пак трябва да се осъществява под формата на митнически контрол, главно в определени „ключови“ за правилното прилагане на правната уредба моменти.

25. Що се отнася до стоките, поставени под режим на външен транзит, тези ключови моменти са преди всичко началото и краят на режима. Именно като извършват проверка в тези два момента на стоките и на съпътстващите ги документи и като сравняват данните, митническите органи се уверяват, че режимът е протекъл и завършил правомерно, тоест че правната уредба е приложена правилно. В случаите на режим на транзит този контрол се осъществява в отправната митническа служба и в тази по направление. Ако стоките не са представени пред митническата служба по направление и отговорното лице не е представило други доказателства за завършване на режима, като предвидените в член 365, параграф 3 от Регламента за прилагане, то целта на митническия контрол, а следователно и на митническия надзор, не е постигната.

26. Следователно пропускът да се представят стоките в митническата служба по направление възпрепятства митническите органи да осъществят контрол в изключително важен за функционирането на транзитния режим момент и затова представлява отклонение от митнически надзор.

27. Обстоятелството, че тези стоки вероятно[15] са напуснали митническата територия на Съюза няма значение, тъй като *митническият* надзор („surveillance douanière“, „douanetoezicht“, наричан впрочем също „surveillance des autorités douanières“, „toezicht van de douaneautoriteiten“) има смисъл само ако *митническите органи* проверяват какво е станало със стоките под техен надзор. Би било налице вътрешно противоречие, ако се твърди, че няма отклонение от митнически надзор, тъй като превозвачът или получателят на стоките удостоверяват — без да е извършен какъвто и да е митнически контрол — че те са напуснали митническата територия на Съюза.

28. По тази причина не мога да се съглася с изложената в писменото становище на Комисията теза, че в главното производство не е налице отклонение от митнически надзор, тъй като митническите органи не са били възпрепятствани да осъществят евентуален контрол, докато разглежданите стоки са се намирали на митническата територия на Съюза. Всъщност от значение е не теоретичната възможност да се извършва контрол във всеки един момент, а невъзможността той да бъде извършен в момента, когато това е наложително, за да се осигури

13 — Honeywell AerospaceC-300/03, EU:C:2005:43.

14 — Вж. точка 20 от решението.

15 — В главното производство Rechtbank te Haarlem приема този факт за установен и нямам никакво намерение да го оспорвам.

правилното прилагане на правната уредба, тоест в момента на завършване на режима. Затова, противно на изтъкнатия в съдебното заседание довод на Комисията, в случай на транзитен режим обстоятелството, че режимът не е приключил правомерно поради пропуск да се представи стоката на митническата служба по направление, се приравнява на отклонение на тази стока от митнически надзор.

29. Според мен това тълкуване не се опровергава с решение [16]. Посоченото решение се отнася до положение, напълно различно от това в главното производство, а именно до стока под транзитен режим, която е била представена в митническата служба по направление, но със значително и неоправдано закъснение. В това решение Съдът приема, че при такива обстоятелства връщането на неповредените стоки под митнически надзор, като се премахва рискът от пускането им в икономическия оборот на Съюза без митническото им оформяне, изключва възникването на митническо задължение съгласно член 203 от Митническия кодекс [17].

30. От решение X не би могло обаче да се изведе общото правило, че прилагането на член 203 от Митническия кодекс изисква винаги действително да настъпи риск от пускане на разглежданите стоки в икономическия оборот. Доказателство за това е решение [18], което е постановено едва месец след решение X и в което Съдът констатира възникването на митническо задължение само поради разделяне на стоките и съпътстващите ги митнически документи, без стоките дори да са напуснали склада, в който се намират, и следователно без да е налице никакъв риск от пускането им в икономическия оборот.

31. Що се отнася до въпроса дали обстоятелството, че стоките вероятно са напуснали митническата територия на Съюза, премахва риска от пускането им в икономическия оборот на същото основание както и връщането им под митнически надзор, като по този начин се изключва прилагането на член 203 от Митническия кодекс, следва да се отбележи, че подобна теза вече е застъпена от генералния адвокат Tizzano в заключението му по дело Hamann International [19]. Съдът обаче не е приел неговото предложение в решението си [20], макар по това дело митническите органи да са се уверили официално, че стоките действително са напуснали територията на Съюза [21]. Поради това ми се струва, че е още по-малко вероятно то да бъде прието при обстоятелствата по главното производство, в които от гледна точка на митническия надзор извеждането на стоките от тази територия е само неофициална констатация.

32. На последно място, не намирам за убедително изложеното в съдебното заседание твърдение на Комисията, че в случай на обратно тълкуване нямало риск операторите редовно да пропускат да представят стоките, предназначени за реекспортиране, в митническите служби по направление, тъй като за тях винаги щяло да бъде по-лесно да изпълнят формалностите, отколкото да доказват пред съд, че стоките са напуснали митническата територия на Съюза.

33. Първо, това твърдение не държи сметка за тълкуването на член 204 от Митническия кодекс. Дори Съдът да не стигне до констатацията, че става въпрос за отклонение от митнически надзор, това не изключва възможността да се установи възникването на митническо задължение на основание на посочения член 204 [22].

16 — XC-480/12, EU:C:2014:329.

17 — Вж. решение X (C-480/12, EU:C:2014:329, т. 37).

18 — SEK ZollagenturC-75/13, EU:C:2014:1759.

19 — Вж. заключението на генералния адвокат Tizzano по дело Hamann International (C-337/01, EU:C:2003:344, т. 48—62).

20 — Вж. решение Hamann International (C-337/01, EU:C:2004:90, т. 31 и 32).

21 — По делото, по което е постановено решение Hamann International (C-337/01, EU:C:2004:90), стоките са напуснали територията на Съюза в съответствие с всички приложими за износа правила. Констатираното отклонение от митническия надзор е извършено преди това, при насочването им към границата.

22 — Вж. предложението ми за отговор на втория преюдициален въпрос.

34. Второ, дори доводът на Комисията да се разгледа in abstracto, той не ми изглежда основателен. Всъщност, дори Съдът да установи по настоящото дело, че няма отклонение от митнически надзор, това тълкуване ще бъде задължително не само за националните юрисдикции на държавите членки, но и за митническите органи, които в такъв случай ще бъдат принудени в практиката си да приемат различните представени от заинтересованите лица доказателства за извеждането на стоките. Така режимът на транзит би загубил изцяло смисъла си, във всички случаи по отношение на стоките, предназначени за реекспорт.

35. Предвид изложеното дотук предлагам на първия преюдициален въпрос да се отговори, че член 203 от Митническия кодекс трябва да се тълкува в смисъл, че се поражда митническо задължение поради отклоняване от митнически надзор, когато стока под митнически режим на външен транзит в Общността напусне митническата територия на Съюза, без да бъде представена пред митническата служба по направление на този транзит и без титулярят на режима да може да представи издадените от трета държава митнически документи, посочени в член 365, параграф 3 от Регламента за прилагане.

По втория и третия преюдициален въпрос

36. Тъй като Съдът може да реши да не приеме предложението ми за отговор на първия преюдициален въпрос, ще разгледам и втория въпрос. Отговорът на третия въпрос е тясно свързан с този на втория въпрос. Затова в стремежа си за изчерпателност ще разгледам третия въпрос съвсем накратко.

По втория въпрос

37. С втория си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали член 859, точка 6 от Регламента за прилагане във връзка с член 204 от Митническия кодекс трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща и хипотезата на стоки, които са поставени под режим на външен транзит на Общността и са напуснали митническата територия на Съюза, без да е приключил този режим.

38. Бих искал да припомня, че съгласно член 204 от Митническия кодекс неизпълнението на някое от задълженията, произтичащи от ползването на митническия режим, под който са поставени съответните стоки, по принцип води до възникване на митническо задължение по отношение на тази стока. Отклонение от това правило се допуска само при условие че „се установи, че нередностите нямат [реални последици за] правилното функциониране на […] съответния митнически режим“. С член 859 от Регламента за прилагане се уточнява тази разпоредба от Митническия кодекс, като се установява изчерпателен списък на пропуските, за които се счита, че не оказват реални последици за функционирането на различните режими.

39. Следователно член 859 от Регламента за прилагане трябва да се тълкува с оглед на член 204 от Митническия кодекс. Действително категоричната формулировка на споменатия член 859 —„[с]ледните пропуски не оказват [реални последици за] […]“ — на пръв поглед може да бъде подвеждаща. Изглежда ми очевидно обаче, че като разпоредба за прилагане на член 204 от Митническия кодекс член 859 от Регламента за прилагане не може да въвежда норма, която да противоречи на посочения член, нито да го изменя[23]. Ето защо, след като член 204 от Митническия кодекс се отнася до пропуски без реални последици за правилното функциониране на митническия режим, член 859 от Регламента за прилагане не би могъл да се тълкува така, че в приложното поле на първата разпоредба да бъдат включени пропуски, които имат такива последици.

23 — В този смисъл вж. също решение Söhl & Söhlke (C-48/98, EU:C:1999:548, т. 36 и 38).

40. Както обаче вече обясних в точки 14—19 от настоящото заключение, пропуск като разглеждания в конкретния случай безспорно има последици за правилното функциониране на транзитния режим, тъй като възпрепятства правомерното му приключване. Следователно не може да се приеме, че този пропуск попада в обхвата на член 859, точка 6 от Регламента за прилагане, без да се наруши член 204 от Митническия кодекс.

41. В случай че Съдът не приеме предложението ми за отговор на първия преюдициален въпрос, предлагам на втория преюдициален въпрос да се отговори, че член 859, точка 6 от Регламента за прилагане във връзка с член 204 от Митническия кодекс трябва да се тълкува в смисъл, че не обхваща хипотезата на стоки, които са поставени под режим на външен транзит на Общността и са напуснали митническата територия на Съюза, без да е приключил този режим.

По третия въпрос

42. С третия си преюдициален въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали член 859, трето тире от Регламента за прилагане трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в тази разпоредба условие е изпълнено, когато стоки, поставени под режим на външен транзит в Общността, са напуснали митническата територия на Съюза, без да е приключил този режим.

43. Наред с изброяването на попадащите в обхвата на тази разпоредба пропуски, за всеки от които са предвидени отделни условия, в трите тирета на уводното изречение на член 859 от Регламента за прилагане са посочени общите условия за неговото прилагане. Две от тях се отнасят, така да се каже, до мотивите за пропуска. Става въпрос за това дали пропускът не представлява опит за отклонение на стоките от митнически надзор и дали той не се дължи на явна небрежност от страна на заинтересованото лице. Ако се установи наличието на една от тези хипотези, а това трябва да се провери от националните юрисдикции, за пропуска не би могло да се приложи освобождаването, предвидено в член 204 от Митническия кодекс.

44. Съгласно условието, предвидено в третото тире на член 859 от Регламента за прилагане, този член се прилага само ако „всички формалности, необходими за регулиране на положението на стоките [,са извършени] впоследствие“. Доколкото въпросът е дали трябва да се счита, че пропускът няма реални последици за функционирането на съответния режим, може да се касае само за регулиране от гледна точка на този режим.

45. Това условие обаче не би могло да бъде изпълнено, когато пропускът е пречка за приключването на режима. Това положение наистина ще бъде уредено, но чрез констатиране на възникването на митническото задължение и събиране на съответните суми (или евентуално неговото опрощаване или възстановяване по силата на член 239 от Митническия кодекс), а това не е регулиране по смисъла на член 859, трето тире от Регламента за прилагане.

46. Поради това, като се има предвид отговорът, който предлагам да се даде на втория преюдициален въпрос, отговорът на третия въпрос може да бъде само отрицателен.

Заключение

47. С оглед на всички изложени по-горе съображения предлагам на Съда да отговори по следния начин на преюдициалните въпроси, поставени от Hoge Raad der Nederlanden:

„Член 203 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 г., трябва да се тълкува в смисъл, че се поражда митническо задължение поради отклоняване от митнически надзор, когато стока под митнически режим на външен транзит в Общността напусне митническата територия на Съюза, без да бъде представена пред митническата служба по направление на този транзит и без титулярят на режима да може да представи издадените от трета държава митнически документи, посочени в член 365, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92, изменен с Регламент (ЕО) № 214/2007 на Комисията от 28 февруари 2007 г.“